

Arrest

nr. 315 131 van 21 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit, bent u een Pasjtoense soenniet en bent u afkomstig van het dorp Qaderkhel in de Abzinganivallei in het district Hisarak in de provincie Nangarhar. U bent ongeveer zeventien en een half jaar oud en ging in Afghanistan tot de vierde graad naar school.

Ongeveer zeven of acht jaar geleden begon uw vader te werken als chauffeur voor parlements lid Haji Zaher in Jalalabad. Hij keerde elke maand terug naar huis voor enkele dagen. Op een dag werd uw vader onderweg naar huis tegengehouden door de taliban. Een dag later ging u bij uw oom langs moederskant slapen. Die nacht werd uw ouderlijk huis aangevallen door de taliban, die uw broer meenamen. Een dag later kwamen de taliban naar het huis van uw oom langs moederskant op zoek naar u. Uw tante verborg u terwijl uw oom in elkaar werd geslagen door de taliban. U ging die nacht mee met een smokkelaar en verliet Afghanistan ongeveer in juni 2019.

U reisde via onder andere Iran, Turkije, Griekenland, Noord-Macedonië, Servië, Bulgarije en Duitsland naar België waar u aankwam op 14 oktober 2019 en een verzoek om internationale bescherming indiende op 15 oktober 2019.

Na uw vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban nog verschillende keren naar het huis van uw oom langs moederszijde op zoek naar u, waarbij ze hem in elkaar sloegen. Uw oom vertelde u begin 2022 aan de telefoon dat de taliban uw oom enkele foto's van uw vader met ex-president Ashraf Ghani hadden gegeven en zeiden uw vader voor Ghani werkte. Uw oom vertelde u aan de telefoon dat uw broer K. (...) sinds mei of juni 2022 door de taliban wordt gedwongen om naar de madrassa te gaan omdat zijn vader voor de overheid werkte.

U vreest bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan te worden gedood door de taliban omdat zij u, uw vader en uw broer beschuldigen van samenwerking met de overheid. U vreest tevens dat ze u zullen doden omdat u zou terugkeren uit Europa, omdat u de letter R in uw arm kerfde,

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele Afghaanse taskara neer; alsook kopieën van de taskara's van uw vader en uw twee broers; een originele werkbadge van uw vader; een kopie van een werkbadge van uw vader; acht foto's van uw vaders werk voor Haji Zaher; de omslag waarin deze documenten naar België werden verstuurd; een kopie van de taskara van uw grootvader; een foto van u met uw vader op Eid; een kopie van een foto van uw vader met Ashraf Ghani; een kopie van vijf foto's van uw vader omringd door andere mannen; een doktersattest ter bevestiging van een behandeling voor regelmatige bloedneuzen d.d. 22/06/2020; een doktersattest ter bevestiging van een enkelverstuiking d.d. 05/08/2020 en een getuigenis die u deed op 09/01/2021 in het kader van een project onder leiding van de Preventiedienst van Namen-Dinant Jeugdhulp waarin u vertelde over een auto-ongeluk in Iran en geweld en vernederingen door de politie in Turkije.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werden de persoonlijke onderhouden afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; hebben de persoonlijke onderhouden plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

U vermeldde dat u zaken vergeet en in een ziekenhuis een hersenscan onderging, dat u enkele maanden medicijnen nam en dat u gesprekken had met een mevrouw over wie u niet weet of het een psycholoog was (notities persoonlijk onderhoud CGVS 2 d.d. 22/09/2022, p. 11) maar u liet na om enig (begin van) bewijs neer te leggen van deze bezoeken of deze problematiek. Op het einde van de persoonlijke onderhouden bij het CGVS gaven noch u noch uw advocaat noch uw voogd opmerkingen over enige problemen wat betreft het verloop van het onderhoud (notities persoonlijk onderhoud CGVS 1 d.d. 10/05/2021, p. 17; CGVS 2, p. 11, 13).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u niet het vluchtelingenstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

U heeft dergelijke vrees evenwel niet aannemelijk kunnen maken omdat uw verklaringen over het werk van uw vader en de bedreigingen van de taliban ten gevolge hiervan zeer vaag en onwaarschijnlijk waren.

De problemen van uw familie zouden ontstaan zijn door de werkzaamheid van uw vader bij parlementslid Haji Zaher en bij ex-president Ashraf Ghani. Vooreerst moet worden vastgesteld dat uw verklaringen over het werk van uw vader bij Haji Zaher dermate vaag waren dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat uw vader dit werk jarenlang uitvoerde. Hoewel niet van u wordt verwacht dat u tot in het kleinste detail zou kunnen vertellen over het werk van uw vader mag toch een zekere kennis verwacht worden, zeker omdat dit werk aan de basis zou liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Uw verklaringen waren echter zeer oppervlakkig. Zo wist u niet hoe uw vader zijn job als chauffeur voor Haji Zaher bekomen had en of Haji Zaher er naast uw vader nog andere chauffeurs – collega's van uw vader dus - op nahield (CGVS 1, p. 8). U wist niet waarvoor

de badges die u neerlegde van het werk van uw vader dienden of wat er op vermeld werd (CGVS 1, p. 11-12) en u kon niets van uitleg geven over de neergelegde foto's behalve het feit dat uw vader er op staat afgebeeld (CGVS 1, p. 12). Nochtans mag ook van een verzoeker met een jeugdige leeftijd verwacht worden dat hij zich zo veel als mogelijk informeert over de kernelementen van zijn relaas waaronder ook de documenten die hij neerlegt ter staving hiervan. Uw kennelijke desinteresse in de documenten die u neerlegde over het werk van uw vader voor Haji Zaher, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit werk en het hieraan verbonden asielrelaas. Ofschoon u voorts een foto neerlegde van uw vader met zijn werkgever Haji Zaher, herkende u deze laatste niet eens op deze door uzelf neergelegde foto (CGVS 1, p. 12). Meer algemeen was uw kennis over Haji Zaher – nochtans een zeer berucht parlamentslid die in Jalalabad woonde – bijzonder beperkt. Zo had u geen enkel idee welke functie Haji Zaher uitvoerde voor de overheid (CGVS 1, p. 6). Hoewel de familie waartoe Haji Zaher behoort, de familie Arsala, een uiterst bekende familie is in heel Afghanistan maar zeker in de provincie Nangarhar en uw district Hisarak aangezien zij oorspronkelijk van Hisarak afkomstig zijn, wist u niet dat Haji Zaher tot deze familie behoort (CGVS 1, p. 6) noch van welk district Haji Zaher afkomstig is (CGVS 1, p. 7, 8). Dat de Arsala's net zoals u (CGVS 1, p. 8) tot de J. (...) stam behoren, wist u evenmin (CGVS 1, p. 8). Hoe Haji Zahers vader, Haji Qadir, één van de grote commandanten van de Noordelijke Alliantie en vicepresident onder Karzai, bekendheid verwierf wist u evenmin (CGVS 1, p. 7). De namen van de ooms van Haji Zaher zeiden u verder niets (CGVS 1, p. 10) hoewel ook zij mujahideencommandanten waren in het verleden en een zeer grote bekendheid verwierven onder meer als gouverneur en staatslieden. U had verder geen idee of Haji Zaher kinderen of broers heeft (CGVS 1, p. 8) een aspect waar in de Afghaanse cultuur veel belang aan wordt gehecht. Nochtans kwam uw vader elke maand gedurende vijf of zes dagen terug naar huis (CGVS 1, p. 7). Uw jeugdige leeftijd biedt hiertoe onvoldoende verschoning daar u reeds lange tijd op de hoogte was van het werk van uw vader en u aldus op zijn minst enige basiskennis zou dienen te hebben over uw vaders werkgever en diens beruchte familie. Opnieuw moet benadrukt worden dat hierbij niet verwacht wordt dat u de gehele levensloop van Haji Zaher zou kunnen schetsen maar wel dat de beroemde werkgever van uw vader ooit ter sprake kwam bij uw moeder, uw oom langs moederskant of zelfs in uw contacten met het thuisfront na uw vertrek uit Afghanistan. Uit bovenstaande vaststellingen moet dan ook worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw vader jarenlang werkte als chauffeur voor Haji Zaher.

Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelde u dat u intussen van uw maternale oom had vernomen dat uw vader ook werkzaam was geweest voor de voormalige president van Afghanistan Ashraf Ghani (CGVS 2, p. 3). Opnieuw slaagde u er niet in om ook maar enige informatie te geven over deze beweerde werkzaamheid: u wist niet wanneer uw vader dit werk uitvoerde (CGVS 2, p. 3) noch wat hij concreet deed (CGVS 2, p. 3) – al stelde u later dat hij chauffeur was (CGVS 2, p. 6) - noch waar hij dit werk deed (CGVS 2, p. 5). Ofschoon u over dit werk vernam via uw maternale oom kon u niet zeggen of uw oom hiervoor zelf op de hoogte was van uw vaders werk (CGVS 2, p. 5). Er kan niet worden ingezien dat u hierover niet polste bij uw oom toen hij u dit nieuws vertelde en op dit moment geen bijkomende informatie trachtte te vergaren omtrent de werkzaamheid van uw vader die mee leidde tot uw problemen met de taliban en uw uiteindelijke vertrek uit Afghanistan. Uw verklaringen over de manier waarop uw oom door de taliban benaderd werd met deze foto's waren ook dermate vaag dat u deze ontmoeting allerm minst aannemelijk maakte: u vroeg uw oom niet welke taliban hem hadden benaderd (CGVS 2, p. 5) en u vroeg uw oom niet of de taliban ook iets zeiden over de huidige situatie van uw vader of uw broer (CGVS 2, p. 6). Nochtans mag verwacht worden dat u dit eerste nieuws van uw vader en uw broer sinds hun verdwijning in drie jaar tijd zou aangrijpen om uw oom uit te horen. Uw kennelijke desinteresse hierin ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen op manifeste wijze. Gevraagd naar de WhatsAppberichten van uw oom stelde u dat zijn nummer op een andere gsm is opgeslagen die u niet bij had omdat u vreest dat u problemen zou kennen als u de gsm die u wel bijhad zou verliezen (CGVS 2, p. 6). Deze uitleg overtuigt hoegenaamd niet. Bovendien legde u de berichten van uw oom ook na het persoonlijk onderhoud niet neer. U legde wel een foto neer van uw vader met Ashraf Ghani maar hieruit kan onmogelijk worden afgeleid dat uw vader werkelijk werkzaam was voor Ghani, noch in welke omstandigheden, op welke plaats of welk tijdstip deze foto werd genomen. U kon evenmin zeggen wie de derde persoon op de foto was (CGVS 2, p. 4) of waarom uw vader op dat moment bij Ashraf Ghani was (CGVS 2, p. 5). U legde verder nog foto's neer van uw vader omringd door andere mannen maar kon opnieuw geen enkele uitleg geven over de plaats, omstandigheden of andere personen die op deze foto zichtbaar zijn (CGVS 2, p. 4). Uit bovenstaande vaststellingen moet dan ook geconcludeerd worden dat u ook uw vaders werkzaamheid voor Ashraf Ghani niet aannemelijk heeft gemaakt.

Aangezien uw problemen met de taliban en uw vlucht uit Afghanistan het directe gevolg waren van het niet aangetoonde werk van uw vader, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan deze problemen en aldus aan uw persoonlijke vrees voor vervolging ten gevolge hiervan. Toch kan nog opgemerkt worden dat ook uw verklaringen over de vervolgingsfeiten door de taliban op zich zeer vaag en onwaarschijnlijk waren waardoor zij alle overtuigingskracht missen.

In de eerste plaats waren uw verklaringen over de ontvoering van uw vader vaag en algemeen. U wist niet of er nog andere passagiers aanwezig waren in de auto tijdens de ontvoering van uw vader (CGVS 1, p. 16). De chauffeur vertelde jullie nochtans in persoon over de ontvoering van uw vader (CGVS 1, p. 10). In die omstandigheden kan de aanwezigheid van andere passagiers een cruciaal aspect zijn om te oordelen of het

om een willekeurige dan wel gerichte controle van de taliban ging. De aanwezigheid van andere personen gedurende deze gebeurtenis is dan ook geen detail. U stelde verder dat uw vader geen enkel woord heeft geuit tegen de taliban tijdens zijn ontvoering (CGVS 1, p. 13), hetgeen zeer vreemd overkomt. Voorts was u bijzonder slecht op de hoogte van de pogingen die uw familieleden ondernamen om uw vader en uw broer terug te krijgen van de taliban na hun ontvoering. U wist niet of uw vaders werkgever Haji Zaher – zoals hierboven reeds aangehaald een bijzonder machtige man in de provincie Nangarhar – op de hoogte werd gebracht van de verdwijning van zijn chauffeur en of Haji Zaher iets heeft ondernomen tegen de taliban omwille hiervan (CGVS 1, p. 15). Het spreekt voor zich dat een dergelijke man enorm veel hulp zou kunnen bieden bij eventuele onderhandelingen om uw vader en uw broer terug te krijgen. Over de onderhandelingspoging van de stamouderen bij de taliban wisten uw verklaringen evenmin te overtuigen. Zo zouden de taliban aan de stamouderen hebben meegedeeld dat uw vader en broer naar “de hoofdplaats” werden gebracht zonder dat u deze plek kon situeren (CGVS 1, p. 14). Nog frappanter is de vaststelling dat u nog steeds niet wist of de stamouderen intussen op de hoogte zijn van het werk dat uw vader uitvoerde (CGVS 1, p. 15) hetgeen voor het voeren van dergelijke onderhandelingen uiteraard van bijzonder groot belang is. Aangezien jullie jarenlang dit geheim verborgen hielden voor de buitenwereld, mag bovendien op zijn minst enige belangstelling van uwentwege verwacht worden in de mate waarin de invloedrijke figuren van uw dorp intussen op de hoogte zijn van het werk van uw vader te meer daar dit een invloed kan hebben op het huidige risico dat uw resterende familieleden in Hisarak zouden lopen.

Tot slot kon u ook niet zeggen waar de taliban u en uw broer concreet van verdachten om jullie te beschuldigen van spionage (CGVS 1, p. 15). Gezien de vele bezoeken van de taliban na uw vertrek aan zowel uw huis – drie of vier keer (CGVS 1, p. 15), als aan het huis van uw oom – vier keer (CGVS 1, p. 15) – oogt het zeer vreemd dat de taliban steeds algemeenweg naar spionage verwezen zonder ooit enige concrete beschuldigingen te uiten over jullie toegeschreven wandaden. Het is overigens bijzonder weinig plausibel dat de taliban dergelijke inspanningen zouden leveren om een minderjarige jongeman op te sporen. Op de vraag waarom de taliban het enkel op u en uw oudste broer gemunt hadden, kon u geen enkele verklaring bieden behalve dat uw andere broers nog jong zijn (CGVS 1, p. 14). U was zelf echter hoogstens veertien jaar oud op dit moment waardoor deze houding van de taliban bezwaarlijk kan ingegeven zijn door hun jeugdige leeftijd. Wat betreft uw bewering tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw broer K. (...) na uw vertrek door de taliban werd gedwongen naar de madrassa te gaan moet worden opgemerkt dat u dit expliciet linkte aan de niet aannemelijke werkzaamheid van uw vader (CGVS 2, p. 6) waardoor ook hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen volgt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het werk van uw vader, zijn ontvoering en de hierop volgende bedreigingen van de taliban.

U haalde verder aan dat de taliban u zullen doden omdat u in uw arm met kaarsvet en sigaretten een markering maakte in de vorm van de letter “R” (CGVS 2, p. 7). U verklaarde dat dit volgens de islam haram is maar gevraagd naar concrete indicaties dat de taliban u hierdoor zouden doden kwam u niet verder dan te stellen dat de taliban in de madrassa in het verleden in de madrassa hadden gezegd dat zulke dingen haram zijn (CGVS 2, p. 7). U toont echter op geen enkele wijze aan dat dit heden ten dage een gangbare praktijk zou zijn, noch waarom de taliban aanstoot zouden nemen aan de letter “R”, noch hoe de taliban deze lichte markering in uw arm zouden opmerken. Gevraagd of u een dokter bezocht voor deze markering en of dit operatief verwijderd of bedekt worden, zei u dat u geen idee heeft maar dat de taliban u hoe dan ook zouden doden (CGVS 2, p. 7, 8). Louter op basis van deze lichte markering in uw arm kan dan ook niet gesteld worden dat u a priori een risico voor vervolging zou lopen in het geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan.

Dat u door de taliban gedood zal worden omwille van uw terugkeer uit Europa (CGVS 2, p. 8) heeft u evenmin aannemelijk gemaakt. Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met

argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw advocaat stelde dat u verwesterd bent en verwees hiervoor naar het feit dat de scheiding tussen mannen en vrouwen in Afghanistan strikter is en dat u uw vrouw niet zou kunnen uitkiezen in Afghanistan (CGVS 2, p. 13). U gaf zelf ook aan dat u in Afghanistan geen relatie zou kunnen hebben zoals u in België heeft (CGVS 2, p. 9, 10). Dat uw in Afghanistan geen relatie zou kunnen hebben zoals u heeft met uw huidige Belgische vriendin (CGVS 2, p. 1, 7, 8, 9), betekent echter niet dat er hoe dan ook sprake zou zijn van vervolging of een onmenselijke behandeling. U laakte het feit dat u in Afghanistan niet zomaar zou kunnen kijken naar vrouwen (CGVS 2, p. 9, 10) en dat gehuwde mannen in Afghanistan hun echtgenote niet zomaar kunnen verlaten indien hun gezicht hen niet bekoort (CGVS 2, p. 10) maar uit niets blijkt dat deze hypothetische situaties in uw geval zouden plaatsvinden laat staan dat dit in uw hoofde een dermate aanpassing zou vergen dat er sprake zou zijn van vervolging of onmenselijke behandeling zoals bepaald in de definities van internationale bescherming. Dat u als zeventien- of achttienjarige door uw moeder gedwongen zou worden om een huwelijk te sluiten zonder dat u het gezicht van uw toekomstige zou mogen zien, kan overigens niet als aannemelijk worden beschouwd. Uw advocaat stelde tevens dat u als afvallige zal beschouwd worden omdat u uw religie anders beleeft (CGVS 2, p. 12). Voor zover u vreest om gedwongen te worden naar de madrassa te gaan (CGVS 2, p. 9) moet worden opgemerkt dat u hierover niet eens bij uw oom informeerde of dit een praktijk is die momenteel in uw regio wordt toegepast waardoor u geenszins in concreto een dergelijk risico aantoonde (CGVS 2, p. 9). Waarom u als zeventien- of achttienjarige nog gedwongen zou worden om naar de madrassa te gaan kan overigens niet worden ingezien. Hierbij kan nog aangestipt worden dat u de gedwongen madrassagang van uw jongere broer uitdrukkelijk koppelde aan de niet aangetoonde werkzaamheden van uw vader (CGVS 2, p. 6). Verder moet worden opgemerkt dat u met uw Afgaanse vrienden in België tevens een moskee frequenteert (CGVS 2, p. 12), dat u ook in Afghanistan zou blijven gaan (CGVS 2, p. 12) en dat u met uw huidige vriendin op traditioneel islamitische wijze het huwelijk wenst te voltrekken (CGVS 2, p. 10) waaruit hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat uw beleving van religie dermate veranderd is dat er sprake zou zijn van verwestering. U zei verder dat u beschuldigd zal worden van het drinken van wijn, ongehoorzaamheid en afvalligheid maar baseert zich hiervoor louter op uw verblijf in Europa zonder enige individuele elementen aan te brengen waarom u hiervan specifiek zou beschuldigd worden (CGVS 2, p. 8). U haalde tevens aan dat u uw baard niet zou mogen scheren (CGVS 2, p. 7, 8). Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en u toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden. Gezichtsbeharing kan niet als fundamenteel recht worden beschouwd waarvan een beknotting of inperking tot vervolging of onmenselijke behandeling zou kunnen leiden. Bovenstaande vaststellingen wijzen uit dat u niet dermate verwesterd bent dat een terugkeer naar Afghanistan voor u een onoverkomelijke aanpassing aan de aldaar heersende normen en waarden zou vergen. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio geteeld op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst. De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het

slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §75 en §92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal

terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of nederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve

impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De neergelegde documenten veranderen bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteit staat op zich niet ter discussie in deze beslissing waardoor de taskara's geen invloed hebben op het voorgaande. Uit de omslag blijkt hoogstens dat deze documenten uit Afghanistan werden verstuurd. Wat betreft de werkdocumenten en foto's van uw vader moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u een familieband heeft met de persoon op deze documenten en foto's. Bovendien kan onmogelijk opgemaakt worden in welke omstandigheden, op welke plaats en op welk tijdstip de foto's werden genomen. Specifiek over de werkdocumenten moet worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De doktersattesten vermelden dat u in 2020 veel bloedneuzen had en uw enkel verstuurde maar hiervan genas, elementen die niet ter discussie worden gesteld in de huidige beslissing. Uit de problemen die u ondervond in Turkije met de Turkse politie en autoriteiten en die u vermeldde in een getuigenis bij de Preventiedienst van Namen-Dinant Jeugdhulp kan geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade worden afgeleid zoals bepaald in de definities van internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Beoordeling van de zaak

Uit de stukken zoals opgenomen in het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen heeft neergelegd.

De Raad is van oordeel dat de betreffende nieuwe elementen nader onderzoek behoeven teneinde de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker op een gedegen wijze te kunnen inschatten.

Gezien het de Raad te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 oktober 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT